

Fakirliđi övünç kaynağı kılan ameller

İzmir'den Ömer Öcalan: “Eski âlimler ‘El fakru fahrî’ demişler ve fakirliği övünç kaynağı saymışlar. Fakirlik nasıl, ne zaman ve kime karşı övünç kaynağıdır? Hâlbuki bazen isyan ettiriyor.”

İnsan Allah’a karşı hep fakirdir.

Fakirliğini yalnız Allah’a karşı bilen insan, bunu ibadet diline çevirir.

Kur’ân, “Allah zengindir; siz fakirsiniz.” 1 buyuruyor.

Allah’ın takdir buyurduğu ve güzel gördüğu bir sıfat bizim için lütuftur; fahr ve kıvanç kaynağıdır.

Fakat insan, insanlara ve mahlûkata karşı fakirliğini gösteremez.

İnsanın Allah’a karşı fakir olduğunu bilmesi fazilet; insanlara ve mahlûkata karşı ise müstağnî (fakirliğini hissettirmeyen, zengin duruşlu) ve tok gönüllü olması fazilettir.

Acizlik de fakirlik gibidir.

İnsan Allah’ın önünde aciz durumda bulunursa fazilet; kulların önünde aciz duruma düşerse rezilettir (kötü huydur).

Bediüzzaman’a göre, Allah’a karşı bilinen acizlik ve fakirlik, Allah’ın ikramının ve ihsanının bize ulaşması için bir şefaatchi hükmünde olur. 2

Keza Bediüzzaman’a göre, Allah’a karşı bilinen acizlik, zaafiyet ve fakirlik Allah’ın kudretine, kuvvetine, zenginliğine ve rahmetine tam bir ayinedarlıktır.

Gecenin zifiri karanlığı nasıl en küçük bir kıvılcımı dahi gösteriyorsa, insan Allah’a karşı kendini ne denli fakir bilirse o denli Allah’ın rahmetine, kudretine, kuvvetine, şefkatine, gınasına ve zenginliğine mazhar olur.

Said Nursî Hazretlerine göre, insan, “nihayetsiz fakrında, nihayetsiz hâcâtı içinde, nihayetsiz maksatlara karşı bir nokta-i istimdat aramaya mecbur olduğundan; vicdan, daima o noktadan bir Ganî-i Rahîmin dergâhına dayanır, duâ ile el açar.” 3

Fakirliđi övünç kaynağı kılan diğer sebepler de, isyan olmamak şartıyla fakirliğin iktisada, şükretmeye, kanaat etmeye, helâl ölçülerde yaşamaya daha elverişli bir tecellî olmasıdır.

Fakir tutumludur.

Saçıp savurmaz. İsrraftan, savurganlıktan, lüksten, debdebeden, hırstan, kul hakkından uzak yaşar.

Allah'ın nimetlerine karşı hürmetlidir.

Allah'ın verdiğine kanaatkârdır.

Sadece Allah'a minnettardır.

Allah'ın rızıklarını ihsan-ı şahane bilir ve Allah'a şükreder.

Yalnızca helâle taliptir. Haramdan kaçır.

Çalışkandır.

Allah'ın Rabliđine razıdır.

Bunlar, fakirliği övünç kaynağı kılan salih amellerdir.

Kur'ân'ın ifadesiyle bakıyat-ı salihattır.⁴

Fakirlik, bakıyat-ı salihat ile övünç kaynağı haline gelir.

Böyle fakirlik Resûlullah Efendimizin (asm) şu müjdesine ulaştırır:

“Ben, cennetin kapısında durdum. Gördüm ki, oraya girenlerin çoğunluğu fakirlerdi. Zenginler ise (hesaplarının görölmesi için) cennete girmekten bir müddet alıkonulmuşlardı.” 5

Keza Peygamber Efendimiz (asm) bir başka hadislerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Fakirler cennete zenginlerden beş yüz sene evvel girerler.” 6

Peygamber Efendimiz (asm) dünyada fakir gibi yaşamış, dünya malına teveccüh göstermemiştir.

Abdullah bin Mes'ûd (ra) anlatıyor:

Resûlullah Efendimiz (asm) bir hasır üzerinde uyumuştı. Mübarek yan tarafı hasır izi olduğu halde uyandı.

Biz:

“Ya Resûlallah, sizin için bir döşek edinseydik!” dedik.

Resul-i Kibriya Efendimiz (asm):

“Dünya ile benim işim yoktur! Ben dünyada ancak bir ağaç altında gölgelenen, sonra ayrılıp giden bir binekli yolcu gibiyim” buyurdu. 7

DUÂ

Ey Vehhab-ı Feyyaz! Bizi Kendinle zengin kıl! Bizi rahmetinden fakir kılma! Bizi dünyada rahmetine bandırdığın gibi, ahirette de rahmetine daldır! Bizi gazap

edeceğın amelden uzak tut! Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Muhammed Sûresi, âyet: 38.
- 2- Sözler, s. 12.
- 3- Sözler, s. 627.
- 4- Meryem Sûresi: 76; Kehf Sûresi: 46.
- 5- Riyâzü's-Sâlihîn, 258.
- 6- A.g.e., 485.
- 7- A.g.e., 484.